

Sygn. akt IV U 147/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 lutego 2016r. w S.

odwołania K. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 18 grudnia 2014 r. Nr (...)

w sprawie K. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonemu K. P. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 1 października 2014 roku do dnia 30 września 2019 roku.

Sygn. akt IV U 147/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18.12.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił K. P. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 4.12.2014 r. nie stwierdziła u niego niezdolności do pracy. Nie został więc spełniony jeden z warunków przewidzianych w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.).

W dniu 22.01.2015 r. do ZUS Oddział II w W. wpłynęło, datowane na 17.01.2015 r., pismo zatytułowane „odwołanie od decyzji ZUS Oddział II w W. z dnia 4.12.2014 r.”, które zostało złożone w imieniu ubezpieczonego K. P.. Ubezpieczony wniósł o zmianę wyżej wymienionej decyzji i przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczony wskazał, iż dotyczą go następujące choroby: toczeń rumieniowaty z zajęciem nerek, zakrzepicę żył głębokich i żył nerkowych powikłane z zatorowością płucną oraz nadczynność tarczycy, co powoduje, że nadal jest osobą częściowo niezdolną do pracy (odwołanie k. 1-8).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego odrzucenie, powołując się na argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i wskazując, iż odwołanie do Sądu przysługuje jedynie od decyzji organu rentowego, a nie od orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS (odpowiedź na odwołanie k. 11-12).

W piśmie z dnia 12.03.2015 r. ubezpieczony sprecyzował, iż wnosząc odwołanie z dnia 17.01.2015 r. miał na celu zaskarżenie decyzji ZUS z dnia 18.12.2015 r. Omyłkowo jednak wpisał znak sprawy- (...) oraz datę decyzji- 4.12.2014 r. (k. 14-15).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony K. P., urodzony (...), był uprzednio uprawniony do renty socjalnej. W ostatnim czasie, tj. od 1.08.2011 r. do 30.09.2014 r., podstawę tego stanowiła decyzja (...) Oddział w S. z dnia 23.09.2011 r. (k. 97 a. r. tom z wniosku o rentę socjalną).

W dniu 15.10.2014 r. ubezpieczony wystąpił do ZUS z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 1 tom z wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy). W toku postępowania orzeczniczego, ubezpieczony został przebadany przez Komisję Lekarską ZUS, która rozpoznała u niego: toczeń układu z zajęciem nerek i nefropatią toczniową kl. V leczony immunosupresyjnie w okresie remisji, zakrzepicę żył głębokich kończyny dolnej prawej i żyły głównej powikłanych zatorowością płucną w 2004 r. oraz przebytą zakrzepicę żyły odstrzałkowej prawej (2006), przewlekle leczoną acenocumarolem u osoby z zespołem antyfosfolipidowym, nadczynność tarczycy po leczeniu (...), zaburzenia depresyjne, operację wyrostka robaczkowego (1998) i przebytą plastykę przepukliny pachwinowej prawostronnej (2006) w wywiadzie, obecnie przepuklinę pępkową, hiperurykemię oraz rozstępy skórne (k. 49v). W ocenie Komisji Lekarskiej dysfunkcja układów narusza sprawność organizmu w stopniu niewielkim, ma jednak charakter przewlekły. Powyższe naruszenie sprawności nie powoduje jednak utraty przez ubezpieczonego zdolności do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Orzeczenie to stało się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 18.12.2014 r., na mocy której ZUS odmówił K. P. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 23 a. r. z wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy).

Ubezpieczony z wykształcenia jest technikiem mechanikiem. Uprzednio pracował w magazynie. Od siedmiu lat jest zatrudniony jako pracownik biurowy przez 3,5 godziny dziennie (okoliczności niesporne – wyjaśnienia ubezpieczonego k. 23-23v i k. 55v).

W toku postępowania odwoławczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy endokrynologa, nefrologa oraz chirurga naczyniowego. Biegli przebadali wnioskodawcę oraz zapoznali się z dokumentacją lekarską z jego dotychczasowego leczenia.

Biegli stwierdzili u wnioskodawcy następujące schorzenia: toczeń rumieniowaty układu z zajęciem nerek (nefropatię toczniową klasę wg (...) w okresie ich wydolności, zespół antyfosfolipidowy, zespół nerczycowy w wywiadzie, nadciśnienie tętnicze, obwodową zatorowość płucną w wywiadzie, zakrzepicę żył głębokich kończyny dolnej prawej i żyły głównej dolnej w wywiadzie, stan po leczeniu jodem radioaktywnym z powodu nadczynności tarczycy, eutyrozę oraz appendectomię w 1998 r. Zdaniem biegłych, schorzenia te powodują całkowitą niezdolność do pracy ubezpieczonego z przyczyn nefrologicznych (opinia k. 28-30 a. s.). W ocenie endokrynologa brak jest podstaw do uznania niezdolności do pracy wnioskodawcy z przyczyn endokrynologicznych. Chirurg naczyniowy wskazał, iż ubezpieczony do końca życia wymaga leczenia przeciwnaczyniowego. Obecnie nie stwierdził cech niewydolności żyłnej i uznał, że brak jest podstaw do uznania niezdolności do pracy z przyczyn naczyniowych. Biegły nefrolog zwrócił uwagę, iż od 2004 r. ubezpieczony był wielokrotnie hospitalizowany. W tym czasie rozpoznano u wnioskodawcy toczeń układu z zajęciem nerek (V klasa wg (...)). W przebiegu powyższej choroby ubezpieczony doznał ciężkich powikłań tj. zakrzepicy żył głębokich kończyny dolnej prawej i żyły głównej dolnej, która następnie skutkowałą kolejnym powikłaniem w postaci zatorowości płucnej. Schorzenia te stanowią podstawę do uznania ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy, od kwietnia 2004 r. Przedstawiona przez biegłego nefrologa choroba ma przewlekły

charakter i wymaga stałego leczenia immunosupresyjnego. Pod wpływem różnych czynników może ulec ponownie zaostrzeniu lub zająć także inne narządy.

W opinii uzupełniającej (k. 43 a. s.) wyżej wymienieni biegli sprecyzowali, iż całkowita niezdolność do pracy ubezpieczonego powstała w kwietniu 2004 r. Jak wskazali, toczeń rumieniowaty układowy jest chorobą przewlekłą, która może przebiegać z wielokrotnymi zaostrzeniami. Może zajmować również różne narządy. Przywołana choroba będzie towarzyszyła ubezpieczonemu do końca życia. Z tego względu, biegli wskazali, by orzec całkowitą niezdolność do pracy K. P. na okres przynajmniej 5 lat.

Sąd Okręgowy uznał, iż ta opinia jest miarodajnym dowodem stanu zdrowia ubezpieczonego. Wnioski, do których doszli biegli, są logiczne i zostały w sposób odpowiedni uzasadnione.

Do opinii tej zastrzeżenia zgłosił organ rentowy (k. 50 a. s.) oraz wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych z zakresu chirurgii, nefrologii oraz endokrynologii. Zdaniem ZUS, w wydanej na potrzeby niniejszego postępowania opinii, biegli nie odnieśli się do poziomu kwalifikacji, aktualnego zatrudnienia jak również stanu zdrowia i dokumentacji medycznej dotyczącej ubezpieczonego. W ocenie organu rentowego, ubezpieczony posiada kwalifikacje do pracy umysłowej i taką pracę wykonuje w niepełnym wymiarze.

W ocenie Sądu, zgłoszone zarzuty do opinii oraz wnioski o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych z zakresu tej samej specjalności nie zasługują na uwzględnienie. Podkreślić należy, iż do 30.09.2014 r. ubezpieczony był uprawniony do renty socjalnej. W konsekwencji, był on całkowicie niezdolnym do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało w jednym z okresów wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 982). Biegły nefrolog nie wskazał, by stan zdrowia ubezpieczonego poprawił się. Ponadto, należy mieć na uwadze, iż ubezpieczony pracuje obecnie w wymiarze 3,5 godzin. Nie jest zatem zdolny do pracy w pełnym wymiarze, a powyższe powinno stanowić punkt odniesienia przy ocenie niezdolności do pracy osoby ubezpieczonej. Dodatkowo, K. P. z wykształcenia jest technikiem mechanikiem i nie sposób uznać, by zatrudnienie w charakterze pracownika biurowego było zgodne z posiadanymi przez wnioskodawcę kwalifikacjami. Dlatego też uznać należy, iż wywołane opinie pozwoliły wyjaśnić w dostateczny sposób okoliczność niezdolności do pracy ubezpieczonego.

W tej sytuacji Sąd przyjął, że ubezpieczony jest w dalszym ciągu całkowicie niezdolny do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 2 ustawy o FUS. Należy mieć na uwadze, iż organ rentowy odmawiając przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, kwestionował jedynie okoliczność niezdolności do pracy wnioskodawcy. Tym samym uznać należy, iż K. P. spełnia ostatnią sporną, określoną w art. 57 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy, przesłankę do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W związku z tym, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc przyznał K. P. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od 1.10.2014 r., tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek o ustalenie spornego prawa, do 30.09.2019 r.